

I. Κείμενο

Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ, πρῶτον μὲν ἐλεύθερον αὐτὸν εἶναι καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός, ἵνα μὴ διὰ τὴν περὶ τὸ γένος ἀτυχίαν δυσμενῆς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ σῶζουσι τὴν δημοκρατίαν, δεύτερον δ' ἀπὸ τῶν προγόνων εὐεργεσίαν τινὰ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχειν, ἢ τό γ' ἀναγκαιότατον μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν πόλιν. Τρίτον σῶφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν.

Πηγή: TLG

II. Παρατηρήσεις

1. Να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το παραπάνω κείμενο.
2. Να γραφούν οι ζητούμενες πτώσεις:
μητρός: κλητική ενικού
δυσμενῆς: κλητική ενικού και δοτική πληθυντικού
μηδεμίαν: δοτική πληθυντικού στο αρσενικό γένος
σῶφρονα: κλητική ενικού στο θηλυκό γένος
3. Να γραφούν οι ζητούμενοι τύποι:
ὁμολογήσιν: 2^ο ενικό όλων των εγκλίσεων αορίστου
βοηθῶν: τα τρία πρόσωπα του ενικού αριθμού στην οριστική παρατατικού
4. «οἱ σῶζουσι τὴν δημοκρατίαν»: Να μετατρέψετε την πρόταση στην παθητική σύνταξη.
5. Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω λέξεις του κειμένου: ἅπαντας, τῷ δημοτικῷ, ἐλεύθερον, τοῖς νόμοις, τό ἀναγκαιότατον.

1. Απαντήσεις

Νομίζω λοιπόν πως όλοι εσείς θα συμφωνήσετε ότι ο δημοκρατικός άνθρωπος πρέπει να διαθέτει τα εξής: πρώτον, να είναι ελεύθερος και από πατέρα και από μητέρα, για να μην φτάσει, λόγω της βεβαρυμένης καταγωγής του, να είναι εχθρικός απέναντι στους νόμους που συνέχουν τη δημοκρατία· δεύτερον, πρέπει εκ μέρους των προγόνων του να έχει να επιδείξει κάποια προσφορά προς τη δημοκρατία ή -το πιο αναγκαίο- να μην υπάρχει κανενός είδους έχθρα, για να μην επιχειρήσει να βλάψει την πόλη στην προσπάθειά του να αποκαταστήσει τους προγόνους του που ατύχησαν. Τρίτον, πρέπει να είναι εγκρατής και μετρημένος στην καθημερινή του ζωή.

2. μήτερ/δυσμενές-δυσμενέσι(ν)/μηδέσι/σῶφρον

3. ὁμολόγησας-ὁμολογήσης-ὁμολογήσαις/ὁμολογήσειας-ὁμολογησάτω

4. ἐβοήθουν-ἐβοήθει-ἐβοήθει

5. Ἡ δημοκρατία σώζεται ὑπὸ τούτων

6. **ἅπαντας**: ομοιοπτῶτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στο «ὕμᾱς»

τῷ δημοτικῷ: δοτική προσωπική κτητική στο «ὕπαρξαι»

ἐλεύθερον: κατηγορούμενο στο υποκείμενο «αὐτόν» του απαρεμφάτου «εἶναι»

τοῖς νόμοις: ονοματικός ετερόπτῶτος προσδιορισμός, δοτική αντικειμενική στο «δυσμενής»

τό ἀναγκαιότατον: ονοματικός ομοιοπτῶτος προσδιορισμός προεξαγγελτική παράθεση στο «ὕπαρχειν, ἢ μηδεμίαν ἔχθραν»